

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Pavlini, Nolani Episc. ex Gr. Tur. D. Gregorio Papa, & Vranio
presbyt. qui viro sancto familiaris fuit. Objit an. Ch. 431.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

si mortalitatis ergastulo planè solutus, omnes corporis necessitates despiceret. Nā toto Quadagesimæ tempore; nihil aliud neque in cibo, neq; in potu, præter pugillum farinae, & succum quendam herbarum valde exiguum, admisit.

Post quæ, cum iam iter ad cælestem patriam sibi instare prævideret, ad monasterium in Valle de Castro à se constructum redijt; vbi in cellula arctissime conclusus, vitimum vitæ terminum in silentio expectavit, ac tandem magno cū gaudio excepit. Vixit autē vir sanctissimus annis centum viginti, ex quibus viginti in seculo tres in monasterio, nonaginta septem in solitudine ac eremiticæ vitæ proposito transiit; & collapsam in Italia eremiticam disciplinam restituit; ac mirificè propagavit. Claruit porrò post obitum, varijs miraculorum signis, quæ per eum Deus ostendere dignatus est. Translatū verò tradunt eius corpus, Fabrianum, oppidum in Piceno, vbi magna veneratione colitur.

Felicissime obdormit in domino.

Grādis eius atas.

VITA S. PAVLINI, NOLANI EPISC. ex Gr. Tur. D. Gregorio Papa, & Vranio presbyt. qui viro sancto familiaris fuit. Obijt an. Ch. 431.

C. Baro. An. tom. 4. & 50

Sanctus Paulinus Nolanae urbis Antistes, Burdegala nobili familia ortus, Therasiam pari nobilitate foeminam sortitus est conjugem. Cumque magna diuitiarum gloria præstans, splendide vitam ageret, die quodam lectio illa Evangelica, quæ adolecenti præscribit, ut omnia sua venderet, & pauperibus distribueret, si vellet thesaurum in caelo consequi, ita animū eius perculit, ut statim venditis omnibus quæ habebat, pauperibus erogaret. Exoneratus igitur à cunctis cupiditatibus, gaudens & exultans

22. Iunij.

S. Paulini Patria.

Matt 19. Vendit sua, & dar pauperibus.

Sif Chri-

Christi vestigijs præclarè institit, & cum cõinge
quasi peregrinaturus in aliã regionem perrexit.

Porrò cū esset ciuibus suis propter morū pro-
bitatē char°, fuit ab ijs magno studio requisitus,
ac tandē à mercatore loci illius inuētus. Paulò
verò post, sacerdote Nolanæ vrbis vita functo,
Paulin° in locū antistitis subrogatur. Erat .n. vir
cū diuinarū tū humanarū rerū cognitione egre-
giè instructus, & dicēdi facultate pollebat plu-
rimū; ad eò vt frequēs de eius virtutibus, & præ-
stantibus animi dotibus sermo in populo fieret;
& ipse præter hæc, admirabili benignitatis stu-
dio, omniū sibi animos deuinciebat; ad eò vt oēs
diuitias & possessiones, in pauperū inopia sub-
leuanda expēderet, nihilq; maiore diligētia cu-
raret, q̄ vt suis opibus, suoq; sanguine, calami-
tosis subueniret: quod hac vna re sanè memora-
bili egregiè testatusest. Cū sc̄uentiū Vanda-
lorū tempore Italia in Campania partibus de-
populata fuisset, multiq; in Africā miserāda ca-
ptiuitate abducti essent, Paulinus, cū iã oēs epi-
scopatus sui prouentus in redimendis captiuis
expēdisset, & vidua quædã lachrymabili voce
filiū suū vnicū, à regis genero captiuum teneri
quereretur, peteretq; à S. viro redēptionis pre-
ciū, ille mira alacritate: Mulier, inquit, auri ar-
gentive apud me relictū est nihil, sed me ipsum
tolle, seruū me iuris tui profiteri: atq; vt filium
tuū recipias, me vice illius in seruitutem trade.
Quod illa audiens, ridiculū esse existimauit. At
S. vir, qua erat dicendi facultate præditus, dubi-
tanti sc̄eminæ citius persuasit, vt antistitem pro
filij sui redemptione tradere non dubitaret.
Perrexêre igitur vtriq; in Africā, adductumq;
Paulinum ad regis generū, mulier offerre cœ-
pit;

**Nota infig-
nē tanti viri
charitatem.**

pit, & summis, infimisq; precibus regare, vt filiū
 sibi vnicum pro eo redderet. At barbarus quan-
 quā typho superbiæ tumidus, preces supplican-
 tis foemina primò despiceret, venusto tamē ho-
 minis vultu motus nō nihil, ecquā artem nosset
 inquisiuit. Cui vir Domini; Artis quidem omnis
 planè rudis sum, sed in horti cultura multū va-
 leo. Hoc audito vir gentilis, protinus filio viduē
 libertate concessa, eum recepit, & excolendī
 horti curam ei mandauit. Cumq; crebrò gener
 regis animi causa hortum ingrederetur, cœpit
 hortulani sui sermonib⁹ mirū in modū delecta-
 ri, prorsus vt amicis familiarib. desertis, alijsq;
 omnibus neglectis, cū eo penè assiduò versare-
 tur, & viri sancti prudentiā sine miraretur.
 Postquā vero intima familiaritate Paulinus ei
 cōiunctus esset, quodā die monuit eū, vt prudē-
 ter secū de Vandalorū regno disponderet: nā re-
 gē breui vitā cū morte permutaturum. Hoc ille
 cōtinuò regi: (fuit autem hic Guntharius, Ger-
 manus Genserici,) nunciauit, qui virum B. suo
 offerri conspectui iussit. Cumq; rex subito eum
 cōspexisset intremuit, & accersito eius domino
 genero suo ait; Profectò vera sunt quæ audisti.
 Nā hac ipsa nocte in somnio, sedentes cōtra me
 in tribunālib. iudices vidi, inter quos & istū au-
 thoritate nequaquā infimū, quorū iudicio flagel-
 lū, quod aliquando acceperā, mihi tollebatur.
 Sed percunctare quisnā sit. Neq; .n. hunc tanti
 meriti virum, popularem esse suspicor. Tunc
 regis gener Paulinum, cuius conditionis vir es-
 set, dicere cōpulit. At vir sanctus quanquā pri-
 mō adduci non posset vt statum suum proderet,
 magnis tamē cōiurationibus cōstrictus, episco-
 pum se fuisse testatus est. Quo audito, possessor
 eius

visio regis
 Vandalorū.

eius valde pertimescens: Pete, inquit, à me quod vis, vt ad terram tuam magnò cum munere reuertaris. Cui Paulinus; Vnum est quod mihi impendere beneficium potes, vt omnes ciuitatis meæ captiuos relaxes. Qui pròtinus in Africana regione requisiti, cum onustis frumētò nauibus Paulino traditi sunt. Paucis verò post diebus dimittuntur. Guntharius Vandalorù rex occubuit, & flagellum quod ad suam perniciem dispensante Deo pro fidelium disciplina tenuerat, amisit. Sicque factum est, vt omnipotentis Dei famulus, qui se in voluntariâ seruitutē tradiderat, cum multis à seruiture in libertatem rediret.

Ante mortē
videt SS
Martinum
& Ianuariū.
Torrò ante triduum, quam de hoc mundo ad caelestem patriam vocaretur vir Dei, corporeis oculis S. Martinum & Ianuariū, Italicum martyre, videre meruit, qui caelesti tunc gloria fruebantur; eumque ad eandem sortem beatitudinis inuocabant. Cum autem sancta illa anima è corpore migraret, cellula eius ingenti fuit terræ motu quassata, ad eò vt astantes exanimati metu humi laberentur. Quod sanè mirum videri non debet, si vnus angulus terræ motu concussus est, in cuius obitu totus penè orbis ingemuit. Fuit enim nati admodum & suauis ingenio, etiã cum in superbia seculi versaretur. Cum autem ad Christum conuersus est, aperuit horrea sua pauperibus, & apothecas suas aduenientibus perfecit. Nam parum ei erat proximos alere, nisi etiam vniq; euocaret quos pauceres atque vestiret. Quantos inque oppressos erexit; quantos captiuos redemit; quantos à alienò grãtatos, à creditoribus reddita pecunia liberauit. Profectò tantum sui desiderium non modo Christianis, sed etia Iudeis atq; Paganis reliquit vt cun-

vt cuncti scissis vestibus & planctu valde miserabili deformati, ad eius exequias conuenirent. Ereptum sibi patronum, defensorem, tutorem, vna omnes voce lamentabantur.

Cum igitur debitum Deo spiritum reddidisset, ita niueo candore vultus eius, & omne corpus affectum est, vt omnes inter singultus & lacrymas benedicerent Deum. Post mortem vero hoc etiam ad meritum eius nobis innotuit, quod Iohannes Neapolitanæ urbis antistes, ante diem tertium quam de hoc mundo ad Dominum migraret, retulit se vidisse S. Paulinum, angelica dignitate ornatum, sydereâ claritate fulgentem, verbisque suauissimis sibi dicentem, Solue vincula rædiorum tuorum, vt nobiscum post diem tertium, eadem immortalitatis gloria fruaris. Quod sanè in Ioâne, qui tunc integra adhuc erat corporis valetudine, post diem tertium completum est. Corpus verò S. Paulini Romam translatum, in Ecclesia S. Bartholomæi, in Insula, vnâ cum corpore eiusdem Apost. honorificè asseruatur.

**ILLUSTRE CERTAMEN DECEM MIL-
lium Martyrum Achatij nempè & sociorum, mi-
litum, qui passi sunt sub Hadriano & Antonino
Imp. in monte Ararath propè Alexandriam, quæ
iuxta Tigrim in Armenia sita est: de huius certami-
nis veritate vide Bar. de hoc die, in not. m. Ro.**

Quo tempore Hadrianus & Antoninus re-
rum potiebantur, Gadareni & Euphratenses facta conspiratione (incertum qua de causa) aperta vi atque armis imperium oppugnare decreuerunt. Quorum rebellionem Imperatores vt reprimerent, debitasq; de tanto scelere poenas repeterent, collecto xvj. hominum mil-
Sff 3 lium

Etiam Iudei
& Ethioei
plangunt
mortem eius.

Corpus de-
functi niueo
candore cor-
spicuum.

Apparet E-
piscopo Ne-
apolitano.

24 Junij.
Gadareni &
Euphraten-
ses, rebelles
Imp. Hadri-
ano & An-
tonino, qui
regnarunt
circa an. Ch